

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 06. decembra 2010 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **T. P.**, pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného T. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 21. februára 2008, sp. zn. 7To/8/2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného T. P. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov z 15. novembra 2007, č. k. 5T/21/2007-665, bol obvinený T. P. uznaný vinným v bode 1/ rozsudku zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a v bode 4/ rozsudku zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

1/ obžalovaní J. K., T. P., M. P. a D. Š.

24. decembra 2006 v presne nezistenom čase od 22.00 hod. do 24.00 hod. došli spoločne na križovatku ulíc I. a Z. v T. neďaleko bytovej jednotky č.X., pričom v rukách mali rôzne predmety, a to sekery, mačety, vzduchovú pušku, drevenú nohu zo stola a teleskopický obušok, pričom vykrikovali a provokovali osoby, ktoré sa nachádzali v ich blízkosti a tieto aj postupne napádali tak, že obžalovaný T. P. najprv

napadol J. B., ktorého sekerou udrel do hlavy, čím mu spôsobil otras mozgu a sečnú ranu na čele vľavo s dobou liečenia v trvaní 23 dní, následne J. B. udrel D. Š. železnou tyčou po ľavom ramene, čím mu spôsobil pohmoždenie ľavého ramena s dobou liečenia v trvaní 10 dní, obžalovaný D. Š. so vzduchovou puškou strelil do palca pravej ruky J. D., ktorému spôsobil strelnú ranu na palci pravej ruky s cudzím telesom s dobou liečenia v trvaní 10 dní a následne obžalovaní T. P. a M. P. napadli tam prítomných V. B. a K. B. tak, že obžalovaný T. P. udrel mačetou V. B. smerom na hlavu, avšak tento úder vykryl rukami, čím mu spôsobil sečnú ranu ľavého predlaktia, sečnú ranu medzi 3. a 4. prstom pravej ruky a sečnú ranu 3. a 4. prsta pravej ruky s dobou liečenia v trvaní 21 dní a obžalovaný M. P. sekol mačetou K. B. do ľavého predlaktia, čím mu spôsobil sečnú ranu na ľavom predlaktí, ktorá si vyžiadala dobu liečenia v trvaní 8 dní. Potom obžalovaný J. K. železnou tyčou začal naháňať K. B., ktorého prenasledoval až pred dvere jeho bytu na ul. I. č. X., kde sa snažil vojsť dnu do bytu, pričom dvere vytlačil rukami, vošiel do chodby bytu a tam kopol K. B. do brucha a následne z bytu odišiel, pričom obžalovaný T. P. vzhľadom na predmet a smer útoku mohol poškodeným J. B. a V. B. spôsobiť zranenia s dobou liečenia nad X. dní, a to podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácie, odvetvie chirurgia,

4/ obžalovaní M. P., T. P., M. P. a M. P.

dňa 22. decembra 2006 v čase okolo 18.00 hod. v T. na ul. I. fyzicky napadli R. K. tak, že obžalovaný M. P. ho najprv udrel palicou po hlave, v dôsledku čoho R. K. spadol na zem, kde do neho začali všetci štyria obvinení udierať a kopať, a to v oblasti tváre, krku a celého tela, čím mu spôsobili zranenia, a to prasklinu pravej očnice, tržnú ranu záhlavia, viacnásobné ranky tváre, pomliaždeniny tváre a viečok oboch očí, ktoré si vyžiadali nevyhnutnú dobu liečby a práceneschopnosti v trvaní 14 dní, a to podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctva.

Okresný súd za to obvinenému T. P. uložil podľa § 155 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvineného zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie aj obvinený T. P. a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a oslobodil ho spod obžaloby.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 21. februára 2008, č. k. 7To/8/2008-748, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného T. P. zamietol (okrem ostatného rozhodnutia).

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu 23. septembra 2010 dovolanie. V jeho odôvodnení uviedol ako dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Obvinený poukázal na to, že súd sa dôsledne nevysporiadal so všetkými okolnosťami prípadu, najmä s pozadím jeho vzniku. Namietal, že súd neakceptoval jeho obranu, neuveril dôkazom pre neho priaznivým a uveril svedkom, ktorí vypovedali voči nemu. Ku skutku 1/ rozsudku uviedol, že poškodených nezbil, ktorých malo byť šesťdesiat a boli v pozícii útočníkov. Podľa obvineného tento skutok je nesprávne postavený v tom smere, že on je útočník. Následne opísal celý priebeh skutkového deja v rozpore s podanou obžalobou. Spochybnil práceneschopnosť poškodených, keďže títo mali počas tejto doby pracovať. Ku skutku 4/ rozsudku uviedol, že fyzicky nenapadol R. K., ktorého výpovede sú podľa neho rozporné. Na svoju obhajobu vyzdvihol výpovede svedkov J. K., J. D., J. K. a M. D.. V závere spochybnil aj znalecké posudky.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, zrušil rozsudok súdu prvého stupňa ako aj uznesenie odvolacieho súdu. Zároveň žiadal, aby dovolací súd prikázal vec inému prvostupňovému súdu, bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody až do právoplatného skončenia trestného konania a oslobodený spod obžaloby pre obidva skutky z dôvodu použitia zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov, ktorý uviedol, že dovolanie obvineného je nedôvodné a navrhol toto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovoláním bolo napadnuté právoplatné uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 21. februára 2008, sp. zn. 7To/8/2008, ako súdu odvolacieho, ktorým súd podľa § 319 Tr. por. (aj) odvolanie obvineného T. P. proti rozsudku Okresného

súdu Trebišov z 15. novembra 2007, sp. zn. 5T/21/2007, zamietol. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1 Tr. por. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je predmetné rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným T. P. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Z obsahu dovolania vyplýva, že obvinený napáda skutkové zistenia súdov prvého a druhého stupňa (vykonané dôkazy, hodnotenie jednotlivých dôkazov), čo však nie je zákonný dovolací dôvod podľa § 371 Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) je viazaný zisteným skutkovým stavom veci, tak ako ho ustálili súdy nižšej inštancie, pretože podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. môže byť dovolacím dôvodom skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci takto vymedzeného dovolacieho dôvodu je možné účinne namietať právne vady, ale nie je možné účinne namietať vady skutkové, t.j. nie je prípustné namietať, že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych vád, ale nie je určené na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len

z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Námietky obvineného, ktorými namieta, že súdy nesprávne a nedostatočne zistili skutkový stav („...„skutok rozsudku je od počiatku nesprávne postavený, že my sme útočníci“..., ...“my ostatní sme sa len bránili“...), že súd sa nevysporiadal dôsledne so všetkými okolnosťami prípadu, sú všetko námietkami, ktorými obvinený popiera správnosť a úplnosť zistenia skutku.

Tvrdenia uvedené v dovolaní jednoznačne subjektívne kritizujú hodnotenie dôkazov doteraz vo veci konajúcimi súdmi, čo nezodpovedá dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a preto dovolací súd musel dovolanie obvineného T. P. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 06. decembra 2010

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková